

PARLAR D'HABITATGE ÉS PARLAR DE VIDA

Parlar d'habitatge és parlar de vida. Ningú no pot viure sense un habitatge. Respirar, menjar (i aigua), i refugi – és a dir – habitatge – són els fonaments de la vida. Per això, un país, un municipi que no posa la garantia del dret a l'habitatge al centre té un problema gegantí. Augments dràstics del preu de lloguer i de les hipoteques, milers de desnonaments i milers d'habitatges buits a mercè de l'especulació, tothom n'és afectada. Fa dècades que els governs de torn a tots els nivells miren a una altra banda i per tant, esdevenen còmplices i causa del problema.

Parlar d'habitatge també és parlar **de cohesió social**, perquè a través de l'habitatge formem part d'un lloc, d'un barri, d'un poble. És parlar **d'espai públic i de dret a la ciutat** entès com "ciutat per a tothom, referint-nos a la igualtat en l'ús i el gaudi de les ciutats i els assentaments humans i buscant promoure la inclusivitat i garantir que tots els habitants, tant de les generacions presents com futures, sense discriminació de cap tipus, puguin crear ciutats i assentaments humans justs, segurs, sans, accessibles, assequibles, resilients i sostenibles i habitar-hi, a fi de promoure la prosperitat i la qualitat de vida per a tothom" (ONU – Habitat III, 2016).

Parlar d'habitatge alhora és parlar **de planificació territorial supramunicipal, ordenació urbana i d'activitat econòmica**; i en aquests aspectes cal trencar urgentment amb el paradigma capitalista neoliberal de la ciutat basat en l'especulació, en vendre el territori als fons voltor, i en la transferència de diners públics a butxaques privades, per recuperar la sobirania posant els fonaments d'una economia productiva real, social, solidària, de proximitat i basada en el bé comú.

Parlar d'habitatge, altrament, és **parlar d'arquitectura** i espais privats dignes i habitables, **d'energia, aigua i sostenibilitat ambiental**, perquè la construcció requereix recursos naturals limitats i d'accés a l'aigua i l'energia, la justa i sense malbaratar-la.

I òbviament, també és parlar **d'emergència en l'habitatge i pobresa energètica**, per aportar solucions per tal que ningú quedi enrere i tingui garantits les seves necessitats i drets més bàsics.

Habitatge, doncs, és parlar de tot i ara. Manlleu necessita un Pla local d'habitatge, integral i rigorós almenys a deu anys vista, que parteixi d'una diagnosi de la realitat actualitzada, i que es doti de recursos de forma prioritària. L'habitatge ha de tenir un pes estratègic en l'organigrama municipal, amb una àrea pròpia amb el personal suficient per portar a terme polítiques i actuacions basades en la garantia de drets i en l'equitat i justícia social.

En el pla més immediat, cal una aposta clara per la mobilització d'habitatges buits en mans de grans tenidors, especialment entitats bancàries, fons voltor i les seves SOCIMIS i immobiliàries; sancionar l'ús anòmal de la propietat privada que atempta contra el bé comú; promoure la rehabilitació d'habitatges que es troben en estat de degradació; i acompanyar a totes les persones i famílies que es troben amenaçades de desnonament.

Cal un nou rumb perquè parlar d'habitatge és parlar de vida.

Maira Costa - Regidora de la CUP Manlleu

5, d'abril de 2023